

Благословом Његовог преосвештенства Епископа шумадијског Господина Јована и одобрењем Завода за заштиту споменика културе из Крагујевца, извршене су темељне припреме унутрашњости храма за живописање. Овај труд треба да буде наш допринос прослављању великог јубилеја, двестогодишњици постојања модерне српске државе у чијим темељима је и Стара крагујевачка црква.

Подсећамо све људе добре воље, као и установе и предузећа да могу помоћи својим прилозима живописању Старе крагујевачке цркве. Ваш прилог за осликавање наше заједничке Цркве можете уплатити на број рачуна 205-140974-86 у Комерцијалној банци, или лично, у просторијама Црквеног дома.

Нека Ваш допринос буде на славу Божију, прецима вашим на радост, Цркви и роду српском на духовну корист.

СВЕШТЕНИЦИ ПРИ ХРАМУ СВЕТОГА ДУХА (СТАРА ЦРКВА)

Прва парохија крагујевачка јереј Владан
Костадиновић - 064 120 87 36

Друга парохија крагујевачка протонамесник
Александар Борота - 065 803 48 16

Трећа парохија крагујевачка протојереј ставрофор
Саво Арсенијевић - 064 474 21 24

Четврта парохија крагујевачка протонамесник
Драган Симоновић - 063 159 70 84

Пета парохија крагујевачка протојереј Милић
Марковић - 063 778 14 27

Шеста парохија крагујевачка јереј Дејан
Марковић - 060 030 05 00

Црквена општина крагујевачка (Стара црква) при
храму Силаска Светога Духа
ул. Косовска 2. 34000 Крагујевац Тел. 034 331 568

200 ГОДИНА СТАРЕ ЦРКВЕ ПОЧИЊЕ ОСЛИКАВАЊЕ СТАРЕ ЦРКВЕ У КРАГУЈЕВЦУ

ФРЕСКОПИСАЊЕ СТАРЕ КРАГУЈЕВАЧКЕ ЦРКВЕ У СЛАВУ ЊЕНОГ ДВОВЕКОВНОГ ПОСТОЈАЊА

Стару крагујевачку цркву подигао је у славу Свете Тројице 1818. године кнез Милош Обреновић, да буде храм Божији, дом молитве, заједница верних и светих, која ће све преображавати из туге у радост, из смрти у васкрсење.

Цркву посвећену Силаску Светог Духа на апостоле гради народ Божији на десној обали Лепенице, да пројави живу и истиниту веру, али и жељу за слободом. Кнез је нашао место које је за његове сународнике било и остало пристаниште спасења. Господ је сазидао Дом и труд ктитора и зидара није био узалудан, јер је почивао на благодатном подвижништву чисте делатне вере и живе љубави према Богу и ближњима. У овај храм уграђене су народне молитве, све жеље, болови и туге, све што су имали у себи. Све је то донешено, узидано и уклесано да траје у векове.

На крагујевачкој цркви зазвонило је прво звоно уочи Божића 1829. године, чим је београдски везир Хусеин паша објавио царски хатишериф о политичкој и културној аутономији Србије. Ово је уједно и прво црквено звоњење у Милошевој Србији. Звонило се на велику радост и одушевљење престонице, и то звоном из Карађорђевог времена, које је закопано у земљи чекало народно ослобођење. Његов први звук разлегао се по Крагујевцу и Шумадији и уз божићну радост објавио још важнију вест, нестајање турске власти у Србији. Како је Крагујевац био седиште и највише црквене власти, то су духовници овог града и цркве били и два

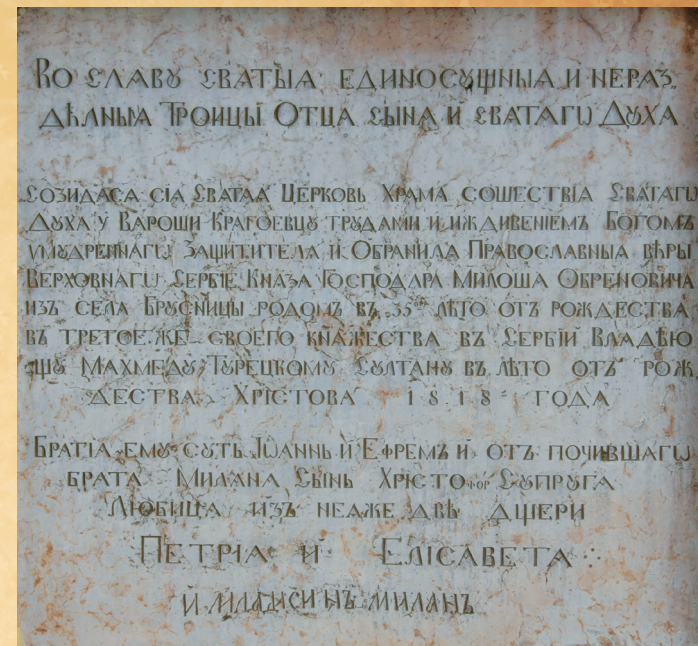
српска митрополита, Мелентије Павловић и Петар Јовановић. Њихова званична резиденција до 1835. године била је у владичанском конаку код Старе цркве, која је тих година била митрополитска катедрала и прва дворска црква у ослобођеној Србији. У њеној порти су одржавана сва државотворна заседања народних представника прве половине XIX века и прокламоване све важне одлуке за српски народ, Устави и Хатишерифи. Поред крагујевачке Светотројичке цркве одржана је и чувена Сретењска скупштина 1835. године када је донет први српски устав.

Међу многобројним украсима Милошеве цркве у Крагујевцу истиче се иконостас, који је већим делом насликао Алексије Лазовић 1818. године. У периоду од 1820. до 1822. године на њему је радио и Јања Молер који је насликао празничне иконе, као и иконе на соклу. Распеће на иконостасу сведочи о страдању Христовом, али пре свега о вери у опште васкрсење које ће настати када Христос, који је Земља живих, дође да суди живима и мртвима.

У *Правитељствено зданије* код Старе цркве досељена је 1853. године из Јевремовог конака у чаршији и Гимназија, да у њему остане три и по деценије, до 1888. године када се уселила у нову зграду у којој се и данас налази као чувена Прва крагујевачка гимназија. У нашој Цркви се две стотине година узноси служба

Богу и тиме се из руку смрти отима простор и време, наши ближњи и људи целе васељене. Велики јубилеј добар је повод за разумевање значаја заједништва са другим људима, јер наше постојање је истинито само ако је вечно.

Црква Силаска Светог Духа у Крагујевцу остаје да казује величину Божију, величину Онога који долази сада, који остаје увек исти и који ће опет доћи. Њене скромне димензије и претрајавање у тешким време-

нима сведоче да је Еванђеље најјаче онда када изгледа сасвим слабо и беспомоћно. Молимо се Господу да се ова светиња не помери док је света и века, а Он да нам дарује вечни живот и спасење.